

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.— Πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου*.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἔχει σημειωθεῖ, στὴν Γαλλίαν, μιὰ ἀυξανόμενη ἀντίδρασις ἐναντίον τοῦ σχεδίου Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας Λιονέλ Ζοσπαίν. Γνωστὸς εἶναι, ἀπὸ τὸν Τύπον, οἱ φοιτητικὲς διαδηλώσεις πού ἀνάγκασαν τὸν Ὑπουργὸν νὰ «ἀναστειλεῖ» τὴν ἐφαρμογὴ τῆς μεταρρυθμίσεως· ἀλλὰ πολὺ λιγότερον γνωστὴ εἶναι ἡ ἀντίδρασις καὶ συμβολὴ τῆς ἀριστείας τῶν πνευματικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν κύκλων τῆς Γαλλίας πού προσέθεσε ὅλο τὸ βάρος τοῦ κύρους της γιὰ νὰ πεισθεῖ ὁ Ὑπουργὸς νὰ τροποποιήσῃ τὸ ὑπὸ ἀναστολὴν σχέδιον Μεταρρυθμίσεως πού προέβλεπε τὴν μείωσιν ὥρῶν διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ τῆς λατινικῆς καὶ τὸν παραμερισμὸν τοὺς πρὸς ὄφελος ἄλλων γλωσσῶν. Τὸ γεγονός προκάλεσε μεγίστην συγκίνησιν καὶ ἀγανάκτησιν στοὺς ἀνωτάτους καθηγητικoὺς κύκλους καὶ στοὺς Ἑλληνιστὰς οἱ ὅποιοι, χάριν τῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἐταίρου τῆς Ἀκαδημίας καὶ Ζακελίν ντὲ Ρομιγύ, ἐπιστρατεύθησαν καὶ ἴδρυσαν τὴν «Ἐνωσιν πρὸς Προστασίαν τῆς Διδασκαλίας τῶν Φιλολογικῶν Μαθημάτων».

Ἄξιο ἐξάρσεως καὶ συγκινητικὸν στοιχεῖον εἶναι τὸ ὅτι, ὅταν ἡ συνάδελφός μας ὀργάνωσε συνέντευξιν Τύπου γιὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἐνώσεως αὐτῆς, συγκεντρώθησαν ὑπὲρ τὰ 500 πρόσωπα τὰ ὅποια προσέτρεξαν στὸ προσκλητήριον αὐτό.

Ἡ κα ντὲ Ρομιγύ ἀπαντώντας σὲ ἐρωτήσεις εἰδικευμένων δημοσιογράφων ἀνέπτυξε πολλὰ ἐπιχειρήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων σταχυολογῶ τὰ ἀκόλουθα πού ἀπαντοῦν στὸ ἐρώτημα: «Γιατί εἶναι χρήσιμη ἡ μελέτη τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ;»

Π ρ ὦ τ ο ν. Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ καὶ τὰ λατινικὰ κατέχουν πρωταρχικὴν θέσιν στὴν εὐρωπαϊκὴ παράδοσιν καὶ ἔχουν, ἐπιπροσθέτως, ἀξία μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν ἀπόλυτην κατοχὴν τῆς γαλλικῆς γλώσσας καὶ τὴν πραγματικὴν κατανόησιν τῆς γαλλικῆς λογοτεχνίας.

Δ ε ὕ τ ε ρ ο ν. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν ἐκφρασθεῖ κατὰ τρόπον οἰκουμενικόν τὸν ὅποιον

* A. VLACHOS, *Pour la sauvegarde du Grec Ancien.*

μποροῦσαν καὶ μποροῦν νὰ κατανοήσουν οἱ ἄλλοι λαοί. Τὰ ἑλληνικὰ κείμενα εἶναι πολὺτιμα κλειδιά γενικῶν καὶ ὑψηλῶν σκέψεων ἐπειδὴ θέτουν ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν ἄνθρωπο καὶ ἀναπτύσσουν κατὰ τρόπο ἀπλὸ καὶ εὐληπτο τὰ κύρια καὶ οὐσιαστικὰ στοιχεῖα τους.

Ἄς πάρομε ἓνα παράδειγμα, τὴν Εὐρώπη. Ἄν διαβάσουμε τὰ κείμενα τῶν μηδικῶν πολέμων, βλέπομε ὅτι, τότε, οἱ Ἕλληνες ἀνακαλύπτουν τὴν διαφορὰ ποὺ τοὺς διακρίνει ἀπὸ τοὺς Πέρσες. Ἡ διαφορὰ εἶναι βασική. Εἶναι ἡ ἀρχὴ κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ ρυθμίζει τὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ἀντὶ νὰ ὑπακούει σ' ἓνα ἄτομο. Στὴν θέση ἑνὸς ἀπολυταρχικοῦ ἄρχοντος οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸν Νόμο. Πῶς μποροῦν τὰ πράγματα αὐτὰ νὰ διατυπωθοῦν ἀπλούστερα;

Τ ρ ί τ ο ν. Ἡ εὐρωπαϊκὴ παιδεία εἶναι ἐμποτισμένη ἀπὸ ἀρχαῖα κείμενα. Οἱ λόγιοι τοῦ Μεσαίωνα μελετοῦσαν Ἀριστοτέλη. Ἡ Ἀναγέννηση γοητεύτηκε μὲ τὸν Νεοπλατωνισμό, ὁ Μονταῖν διάβαζε Πλούταρχο καὶ ὁ Ρακίνας Εὐριπίδη καὶ σήμερα τὸ ἄγχος ποὺ δημιουργοῦν στὸν ἄνθρωπο οἱ πολλαπλοὶ κίνδυνοι ποὺ τὸν πολιορκοῦν καθιστᾷ τὸν Αἰσχύλο τὸν ἄμεσο διερμηνέα τοῦ ἄγχους αὐτοῦ.

Τ έ τ α ρ τ ο ν. Ἡ ἐκλαίτευση τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων εἶναι μιὰ τελειοποίηση, εἶναι ἡ βασικὴ ἐπιδίωξη ἑνὸς Ὁργανισμοῦ ποὺ ἔχει ἔδρα τὴν Αἴξ-ἂν-Προβάνς καὶ ὀνομάζεται *Connaissance Hellénique*. Συγκεντρώνει ἀρκετὰ πρόσωπα ποὺ προσφέρονται νὰ διδάξουν ἀρχαῖα ἑλληνικὰ δι' ἀλληλογραφίας καὶ ἔχει ἤδη 3.000 συνδρομητές. Αὐτὰ, τὰ ὅσα εἶπε ἡ συνάδελφός μας, ἔρχονται νὰ ἐπιβεβαιώσουν, μετὰ ἀπὸ ἓναν αἰῶνα τὴν ὀρθότητα τοῦ ὀρισμοῦ τῆς Εὐρώπης ὅπως τὸν διετύπωσε ὁ Ἑρνέστος Ρενάν:

«Ἡ Εὐρώπη, εἶπε ὁ μέγας στοχαστής, εἶναι ἑλληνικὴ κατὰ τὴν Σκέψη καὶ τὴν Τέχνη, ρωμαϊκὴ κατὰ τὸ Δίκαιον καὶ τὴν Διοίκηση καὶ Ἰουδαιοχριστιανικὴ κατὰ τὴν Θρησκεία».

Παρηγορητικὴ, κύριε Πρόεδρε, ἀλλὰ καὶ πικρὴ αὐτὴ ἡ σταχυολόγηση. Παρηγορητικὴ ἀφοῦ δείχνει πόσο βαθὺ καὶ ζωηρὸ εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Εὐρωπαϊκῶν γιὰ τὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἐκδίδονται, κάθε χρόνο, ἑκατοντάδες βιβλία τόσο στὴν Εὐρώπη ὅσο καὶ στὴν Ἀμερική. Πικρὴ, διότι ἐὰν συγκρίνομε τὸ πνεῦμα ποὺ ἐπικρατεῖ στὶς δυτικὲς εὐρωπαϊκὲς χῶρες ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημασίαν τῆς διατηρήσεως τῆς γνώσεως τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ, ἐν μέρει μόνον εὐτυχῶς, ἐπικρατεῖ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ φαινόταν παράδοξο νὰ διατυπώσομε τὴν σκέψη ὅτι θὰ ἔρθει ἴσως ἡ στιγμὴ ποὺ, ὅσοι Ἕλληνες θὰ θέλουν νὰ σπουδάσουν ἀρχαῖα ἑλληνικὴ φιλολογία θὰ πρέπει νὰ ταξιδέψουν στὴν ξένη.

R É S U M É

Pour la sauvegarde du Grec Ancien.

Grâce à l'initiative de madame Jacqueline de Romilly, membre de l'Académie Française, il a été créé, en France, l'«Union pour la sauvegarde de la philologie classique». Nombreuses sont les hautes personnalités, philologues et intellectuels qui se sont faits membres de l'«Union» qui se propose comme but le maintien, en France, de l'enseignement du Grec et du Latin au niveau actuel.